

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060308

DOM
2019-04-30
Stockholm

Mål nr
P 8249-18

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2018-08-14 i mål nr P 28-18, se bilaga A

PARTER

Klagande

L-I A

Motpart

Byggnadsnämnden i Höganäs kommun
263 82 Höganäs

SAKEN

Bygglov på fastigheten X i Höganäs kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1475945

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

L-I A har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva underinstansernas avgöranden och visa målet om bygglov i efterhand åter till byggnadsnämnden för fortsatt handläggning.

Byggnadsnämnden i Höganäs kommun (nämnden) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

L-I A har till stöd för sin talan vidhållit vad han tidigare anfört och tillagt bl.a. följande. Han har hyrt ut hästboxar sedan 1995. Stallet på fastigheten byggdes 2012 eftersom det fanns många som ville ha boxar till sina hästar. De har ridbana och det finns många vägar att rida på. Han har köpt angränsande mark av grannen eftersom denne vill avveckla sitt jordbruk. Han kommer då att ha ca 4 hektar till fastigheten som blir odling av hö, ensilage och beteshagar till befintlig hästnäring.

Nämnden har till stöd för sin inställning vidhållit vad man anfört i det överklagande beslutet, dvs. i huvudsak följande. Aktuell åtgärd strider mot riktlinjer för ny bebyggelse på landsbygden, god hushållning med brukningsvärd jordbruksmark och bevarande av jordbruks- och kulturlandskapet enligt gällande översiktsplan för kommunen. Därför är inte heller förutsättningarna i 9 kap. 31 § första stycket 3 plan- och bygglagen (2010:900) uppfyllda i de delar som avser kraven enligt 2 kap. 2 § och 4 § samma lag. Det allmänna intresset av att behålla marken fri från byggnation väger tyngre än det enskilda intresset av de aktuella byggnaderna.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Den första fråga som Mark- och miljööverdomstolen har att ta ställning till är om de byggnader som **L-I A** har sökt bygglov för kräver bygglov eller om de är att anse som bygglovsbefriade ekonomibyggnader som ska användas i jordbruks-verksamhet. I praxis har hästverksamhet som bedrivits i stor skala men med ringa anknytning till övrig verksamhet på en fastighet inte bedömts som jordbruksverksamhet utan som ett självständigt företag i förhållande till jordbruket. I rättsfallet

RÅ 1999 ref. 57 fann Högsta förvaltningsdomstolen att det stall som uppförts på fastigheten inte kunde anses som bygglovsbefriad ekonomibyggnad pga. verksamhetens karaktär, omfattning och ringa anknytning till övrig verksamhet på fastigheten. Stallet skulle användas av en arrendator i travhästverksamhet omfattande 12 hästar och tre heltidsanställda. Fastigheten ifråga omfattade 23 hektar mark, varav 12 hektar åkermark, 1 hektar hag- och åkermark, 8 hektar skogsmark och resten tomtmark. Foder åt hästarna odlades inte på åkermarken eftersom travhästar kräver specialfoder. I rättsfallet RÅ 1995 ref. 93 ansåg Högsta förvaltningsdomstolen däremot att en ridhusbyggnad var att anse som en bygglovsbefriad ekonomibyggnad eftersom i stort sett allt foder (spannmålsodling på 38 hektar, vallodling av hö på 12,5 hektar och betesmark på 18 hektar) till de inhyrda hästarna producerades på gården i form av havre och hö, gårdens maskinpark även användes i stallverksamheten, ägarna skötte all utfodring av hästarna och ridhuset var anlagt i anslutning till övrig gårdsbebyggelse. Mark- och miljööverdomstolen har bedömt liknande frågor i flera avgöranden. I avgörandet den 13 november 2017 i mål nr M 10623-16 bedömde Mark- och miljööverdomstolen att en fastighet om 60 hektar åkermark som hade införskaffats bl.a. för goda betesmöjligheter för hästar, och som tidigare använts för beteshållning av nötkreatur, varit avsedd att användas i jordbruksverksamhet. Målet gällde strandskyddsdispens för hästhagar men slutsatserna i det målet är enligt domstolens uppfattning tillämpliga även i nu aktuellt mål.

L-I A har förelagts att inkomma med en utförlig beskrivning av sin befintliga verksamhet vid de båda stallen och beskriva hur och i vilken omfattning och syfte marken brukas, samt hur verksamheten är tänkt att utvecklas. L-I A har uppgett att han har hyrt ut hästboxar sedan 1995, att stallet på fastigheten byggdes 2012 eftersom det fanns många som ville ha boxar till sina hästar, att han har ridbana och att han har köpt angränsande mark av en granne vilket kommer att medföra att han kommer att ha tillgång till ca 4 hektar för odling av hö, ensilage och bete till befintlig hästnäring. Dessa uppgifter, liksom det faktum att aktuell areal endast uppgått till 3 hektar, tyder på att L-I A inte har bedrivit jordbruksverksamhet i aktuell bestämmelses mening. Stallet och foderförrådet kan då inte anses som bygglovsbefriade ekonomibyggnader.

Nästa fråga att ta ställning till är om nämnden haft fog för att avslå hans ansökan om bygglov i efterhand. I denna del instämmer Mark- och miljööverdomstolen i underinstansernas bedömning att uppförande av stall och foderförråd inte överensstämmer med översiktsplanens syfte att säkra en god hushållning med kommunens brukningsvärda jordbruksmark. Det har i målet inte ifrågasatts, och inte heller framkommit skäl att ifrågasätta, att marken på fastigheten X utgör brukningsvärd jordbruksmark. Mark- och miljööverdomstolen anser att den verksamhet som L-I A har redovisat inte kan anses som jordbruksverksamhet. Vidare har det bedömts i praxis att ett bostadshus med tillhörande stall och komplementbyggnader inte är ett sådant väsentligt samhällsintresse som avses i 3 kap. 4 § miljöbalken (jfr t.ex. Mark- och miljööverdomstolens dom den 11 januari 2019 i mål nr P 8646-18 och däri refererade rättsfall). Därutöver anser Mark- och miljööverdomstolen att det allmänna intresset av en lämplig användning av jordbruksmarken och god hushållning med marken, som det kommer till uttryck i kommunens översiktsplan, väger tyngre än L-I As enskilda intresse av att få uppföra ett stall och ett foderförråd. Överklagandet ska således avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Mikael Hagelroth, referent, tekniska rådet Inga-Lill Segnestam samt tf. hovrättsassessorn Anders Wallin.

Föredragande har varit Liselotte Haraldsson.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen
3:3

DOM
2018-08-14
meddelad i
Växjö

Mål nr P 28-18

PARTER

Klagande

L-I A

Motpart

Höganäs kommun
Järnvägsgatan 8
263 82 Höganäs

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut från den 21 november 2017 i ärende nr 403-29784-2017, se bilaga 1

SAKEN

Bygglöv på fastigheten X i Höganäs kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

L-I A (A) har år 2012 uppfört ytterligare stall och foderför-råd på fastigheten Höganäs, X. Byggnadsnämnden i Höganäs kommun (nämnden) har den 19 september 2017 fattat beslut, § 157, att avslå As ansökan om bygglov i efterhand för nybyggnad av stall och foderförråd.

A överklagade nämndens beslut till Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) som den 21 november 2017 har fattat beslut att avslå överklagandet.

Länsstyrelsens beslut har nu överklagats till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

A yrkar att länsstyrelsens och nämndens beslut upphävs, och att ansökan för bygglov i efterhand ska beviljas.

Till stöd för sin talan anför han i huvudsak följande. Ansökan avser två ekonomi-byggnader. Ett häststall med en byggnadsarean på 186 m² och ett foderförråd med en byggnadsarean på 50 m² och ska enligt hans mening betraktas som bygglovsbefriade ekonomibyggnader. Ambitionen vid byggandet var att utveckla fastighetens hästnäring då befintligt stall och foderförråd blev trångbott.

Begreppet ekonomibyggnad för jordbruket, skogsbruket eller annan liknande näring är inte definierat i plan- och bygglagen (2010:900). Enligt förarbetena är ekonomi-byggnader endast de byggnader som är omedelbart avsedda för de aktuella näringarna. Utanför detaljplanelagt område krävs inte bygglov för att uppföra ekonomi-byggnader för jordbruk, skogsbruk eller annan liknande näring.

För att avgöra om en byggnad är en bygglovsbefriad ekonomibyggnad måste en helhetsbedömning göras där hänsyn tas till flera olika faktorer. I rättspraxis har domstolarna tagit upp följande omständigheter som kan ge vägledning för bedöm-

ningen: om det finns en jordbruks-, skogsbruksverksamhet eller annan liknande näring, om byggnaden är till för den verksamheten och hör den till ett självständigt företag samt hur byggnadens utformning och standard är.

Kommunen hävdar att aktuell sökt bebyggelse strider mot 2 kap. 6 § första stycket plan- och bygglagen, och anser att byggnader ska placeras med hänsyn till stads- och landskapsbilden, natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av god helhetsverkan. Nu hävdar kommunen också att redan uppförda byggnader strider mot kommunens översiktsplan, vilket är förvånande då det redan finns bygglov för hästgård på fastigheten. De två aktuella byggnaderna är ekonomibyggnader som utgör komplement till befintlig hästgård söder om byggnaderna. Då verksamheten på befintlig hästgård har utökats finns det ett större behov med flera hästboxar i häststall med tillhörande foderförråd på aktuell fastighet.

De aktuella byggnadernas placering är cirka 180-190 meter norrut från boningshuset på fastigheten med mellanliggande hästhagar, och bör därför inte betecknas som förtätande byggnation. Byggnadernas utformning och gestaltning är med samma arkitektur och fasader som befintlig hästgård. Estetiska aspekter som skönhet, harmoni och balans har varit viktiga utgångspunkter med utformningen av arkitekturen. Den smälter väl in i landskapet och har anpassats till landsbygden som hästgård. Grannarna är hörda och har inte något att erinra avseende de aktuella byggnaderna.

Fastigheten är belägen utanför detaljplanerat område. Kommunens VA-avdelning anger i yttrande att vatten och avlopp ligger utanför det allmänna verksamhetsområdet, och därför har A investerat i en avloppsanläggning på fastigheten Y, som även X och Z är inkopplad på. Nämnden har tidigare tillåtit att fastighetsägaren kan bygga ett reningsverk under tiden kommunen blir klar med sin VA-utbyggnad för området, och att ingen ersättning utgår när VA-utbyggnaden blir inkopplad och den eventuella provisoriska reningsanläggningen avvecklas. A har sedan tidigare en överenskommelse med kommunen om att bygga ett fullgott reningsverk under tiden VA-utbyggnaden

sker, som sedan ersätts med det kommunala VA-nätet när det finns tillgängligt utan några ersättningsanspråk.

A uppfattar att avslaget för bygglovsansökan i efterhand är riktat mot ho-nom som person, då stadsbyggnadskontoret tidigare åberopar andra gårdar som han har byggt. Dessa gårdar har tidigare fått positiva omdömen av stadsbyggnadskontoret i sina bygglovsansökningar. A har byggt dessa gårdar som generat-ionsgårdar till sina barn som ett framtida arvegods och ämnar inte sälja dessa vidare. Tidigare bygglov för fastigheterna X och Z var för-enliga med översiktplanens riktlinjer för bebyggelse på landsbygden, och dessa an-sökningar har därför tillstyrkts både vid förhandsbeskedet och vid bygglovet.

I aktuell bygglovsansökan har kommunen inte tagit hänsyn att man har godkänt bygglov för liknande gårdar tidigare och hävdar istället att föreslagen exploatering strider mot kommunens översiktsplan. Vid granskning av kommunens översiktsplan, ÖP 2002, är fastigheten X inte med i planen. Fastigheten ligger långt utanför översiktsplanens yttergräns, och stadsbyggnadskontorets yttrande om avslag är därför inte relevant. Dessutom överensstämmer exploateringen av fastig-heten med kommunens egna riktlinjer för bebyggelse på landsbygden.

I kommunens översiktsplan står det att kommunens vision för framtiden är en kommun där medborgaren kan tillfredsställa sin längtan efter det goda livet. Utvecklingsarbetet mot de mål som formulerats mot bakgrund av visionen kommer att ha medborgaren i fokus. Landsbygden ska utvecklas utifrån dess förutsättningar. Jordbruket är en betydelsefull näring och livsmiljö inom landsbygdsområdet. Dess villkor för långsiktigt bärkraftigt åkerbruk och boskapsskötsel måste tillgodoses så långt möjligt. Detta innebär att förändringar eller direkt tillskott av bebyggelse och näringsverksamhet på landsbygden ska ta erforderlig hänsyn till areella näringar. Som riktlinjer för bebyggelse på landsbygden anges att utgångspunkten för lokalisering, utformning och användning ska normalt vara den rådande användningen, bebyggelsen och traditionen.

Vidare står det i översiktsplanen att kommunens ambition i de fall det handlar om nybyggnad av hästgårdar är att information ska ske om att miljönämnden endast kan ingripa i efterhand om olägenhet bedöms föreligga och då reglera till exempel djurhållning. Ny bebyggelse på landsbygden främjas enligt de riktlinjer som ingår i översiktsplanen. För bebyggelse på landsbygden krävs normalt ingen detaljplan, utan den kommer att baseras på riktlinjer som anges i översiktsplanen. Riktlinjerna anger att stor hänsyn tas till den befintliga kulturmiljöns struktur och bebyggelsemönster och torde innebära ett bra stöd för att ta tillvara kulturmiljön. Planeringsinriktningen är att ny bebyggelse på landsbygden ska främjas enligt de riktlinjer som ingår i översiktsplanen.

A anser att nämndens yttrande, att byggnaderna står i strid med översiktsplanen och inte heller uppfyller kraven i 9 kap. 31 § punkten 3 plan- och bygglagen gällande 2 kap. 2 och 4 §§ plan- och bygglagen, inte är relevant i målet.

9 kap. 31 § punkten 3 plan- och bygglagen anger att bygglov ska ges för en åtgärd utanför ett område med detaljplan om åtgärden uppfyller de krav som följer av 2 kap. 6 § första stycket 1 och 5, 6 § tredje stycket, 8 och 9 §§ samt 8 kap. 1 §, 2 § första stycket, 3, 6, 7, 9–11 §§, 12 § första stycket, 13, 17 och 18 §§ i de delar som inte har prövats i områdesbestämmelser. A anser att alla dessa förutsättningar i aktuella delar är uppfyllda.

A anser även att nämndens argument i avslaget av bygglovet inte är relevant i målet. Att ett stall och tillhörande foderförråd skulle förtäta landsbygden i kommunen förefaller ganska långsökt. Fastigheten består av cirka 30 000 m² och har nu en sammanlagd bebyggd area av 715 m². Den totala byggarean för fastigheten är således 2,4 procent. Detta kan man inte kalla en förtätning av landsbygden.

Sammanfattningsvis avser ansökan två ekonomibygnader som är byggda redan år 2012, och som är avsedda för en redan etablerad hästnäring. Kommunens detaljplan tillstyrker ekonomibygnader utan bygglov eftersom tomten ligger utanför detaljplanerat område. Dessutom uppfyller tänkt byggnation på fastigheten i många avse-

ende kommunens översiktsplan trots att fastigheten egentligen inte omfattas av planen.

Verksamheten på fastigheten är hästsport, som är en växande näringsgren i Högnäs, där verksamheten för fastighetsägaren har växt och befintligt stall inte klarade efterfrågan för en framtida säkring av verksamheten. Ett nytt stall behövde byggas för att kunna utveckla verksamheten. Byggnationen bidrar således till en etablerad näringsverksamhet med hästuppfödning och hästsport och mindre jordbruk, till nyföretagandet på landbygden samt till att med denna djurhållning hålla landskapet öppet i en hållbar lantlig idyll.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

Vad mark- och miljödomstolen inledningsvis har att pröva är huruvida de aktuella byggnaderna kräver bygglov eller om de är att anse som sådana bygglovsbefriade ekonomibyggnader för jordbruk som avses i 9 kap. 3 § plan- och bygglagen.

Enligt praxis på området, RÅ 1995 ref. 93, RÅ 1999 ref. 57, RÅ 2000 not. 116 och RÅ 2005 ref. 53 får frågan huruvida en nyuppförd byggnad på en jordbruksfastighet ska betraktas som en ekonomibyggnad för jordbruk, skogsbruk eller därmed jämför- lig näring avgöras efter en helhetsbedömning där särskild hänsyn tas till byggnadens karaktär, arten av den verksamhet som skall bedrivas i byggnaden samt omfattningen av denna verksamhet och dess anknytning till övrig verksamhet på fastigheten.

Beträffande den verksamhet som är aktuell i målet har bland annat följande framkommit. Fastigheten är taxerad som lantbruksenhet och omfattar cirka tre hektar mark, varav hela den öppna ytan förutom tomten på fastigheten utgörs av betesmark, rasthagar och ridbana. På fastigheten bedrivs en hästverksamhet omfattande både hästsport och hästuppfödning. All betesmark och alla rasthagar på fastigheten

används till hästarna som finns i verksamheten. Enligt fotodokumentation och ritning för den nu aktuella uppförda stallbyggnaden finns det sex stycken boxplatser, och den sedan tidigare befintliga stallbyggnaden på fastigheten verkar av allt att döma vara av samma storlek och utformning. Det fanns således år 2012 vid uppförandet av de nu aktuella stall- och foderförrådsbyggnaderna redan en för fastigheten och hästarnas behov väl anpassad hästverksamhet med en hästhållning som innefattar ett nyttjande av marken i form av beteshållning, och som därmed kan klassificeras som natur- och landskapsvårdande och utgörande jordbruksverksamhet eller därmed jämförlig näring.

Vad gäller de nu aktuella uppförda stall- och foderförrådsbyggnadernas karaktär har följande framkommit. De utgörs av byggnader med samma omfattning, konstruktion och stil som tidigare uppförda ekonomibygnader som ligger i anslutning till boningshuset. De är avsedda för hästverksamhet och nyttjas också för sådan. Det finns ett funktionellt samband mellan byggnaderna, hästverksamheten och nyttjandet av marken. Det har angetts att det fanns ett behov av en utökning av hästverksamheten och att man då var beroende av tillgång till bland annat fler boxplatser. Byggnadernas karaktär sammanfaller därför väl med den på fastigheten befintliga jordbruksverksamheten.

Vad gäller omfattningen av den verksamhet som bedrivs i de nu aktuella uppförda stall- och foderförrådsbyggnaderna har följande framkommit. I och med uppförandet av stallbyggnaden tillkom sex stycken boxplatser, vilket antagligen innebär en fördubbling av antalet boxplatser och möjliga hästar på fastigheten. Det vill säga en lika stor verksamhet tillkom vid det nya stallet som det redan fanns i det befintliga stallet. Detta innebär också att beteshållningen på den endast tre hektar stora fastigheten fick minskas och anpassas efter det ökade antalet hästar totalt sett, beroende på hästarnas behov och hur man delar upp verksamheten.

Vad gäller anknytning för den verksamhet som bedrivs i de nu aktuella uppförda stall- och foderförrådsbyggnaderna till övrig verksamhet på fastigheten har följande framkommit. De numera två stallbyggnaderna på fastigheten är belägna en i södra

delen i anslutning till boningshuset, och en i norra delen cirka 180-190 meter från boningshuset med mellanliggande beteshagar. Detta tyder på att hästverksamheten i den norra delen av fastigheten är till viss del självständig i förhållande till hästverksamheten i den södra delen av fastigheten.

I rättsfallet RÅ 1999 ref. 57 hade Regeringsrätten att bedöma om en stallbyggnad uppförd för hästverksamhet skulle anses utgöra en ekonomibygnad för jordbruket. Fastigheten omfattade 23 hektar mark, varav bara en hektar användes som hag- och åkermark. I den uppförda byggnaden fanns det 12 stycken boxplatser för uppställning och träning av travhästar. Övriga 12 hektar åkermark på fastigheten nyttjades inte för beteshållning, och inte heller för odling av hö eller spannmål, för hästarna i verksamheten. Stallbyggnaden bedömdes inte undantagen från kravet på bygglov.

Mark- och miljödomstolens bedömning är att verksamheten är en mer eller mindre självständig verksamhet med hästar som inte kan ses som en integrerad del i en häst- och uppfödning verksamhet innehållande ett nyttjande av marken för till exempel foderproduktion eller väl anpassad beteshållning som är natur- och landskapsvårdande. Enligt domstolens bedömning kan inte verksamheten anses utgöra jordbruksverksamhet eller därmed jämförlig näring.

Med hänsyn till vad som framkommit angående hästhållningen på fastigheten finner mark- och miljödomstolen vid en helhetsbedömning att det inte är visat att den hästverksamhet som de aktuella stall- och foderförrådsbyggnaderna utgör har tillräcklig anknytning till den övriga på fastigheten befintliga jordbruksverksamheten.

Mot denna bakgrund och på grund av vad som upplysts angående arten av den verksamhet som bedrivs i stallet och foderförrådet samt omfattningen av denna verksamhet och dess anknytning till övrig verksamhet på fastigheten är byggnaderna inte att anse som bygglovsbefriade ekonomibygnader för jordbruket enligt undantagsbestämmelsen i 9 kap. 3 § plan- och bygglagen. För uppförande av de aktuella stall- och foderförrådsbyggnaderna har alltså bygglov behövts.

Vad mark- och miljödomstolen fortsatt har att pröva är då om det har funnits fog för att avslå ansökan om bygglov i efterhand eller inte. Enligt 9 kap. 31 § punkten 3 plan- och bygglagen ska bygglov ska ges för en åtgärd utanför ett område med detaljplan om åtgärden uppfyller de krav som följer av 2 kap. med flera bestämmelser i plan- och bygglagen.

Av bestämmelserna i 2 kap. plan- och bygglagen följer att prövningen av bygglovsärenden ska syfta till att markområden används för det eller de ändamål som områdena är mest lämpade för med hänsyn till beskaffenhet, läge och behov. Företräde ska ges åt sådan användning som från allmän synpunkt medför en god hushållning. Bestämmelserna om hushållning med mark- och vattenområden i bland annat 3 kap. miljöbalken ska tillämpas. Vidare att vid bygglovsärenden får mark tas i anspråk för att bebyggas endast om marken från allmän synpunkt är lämplig för ändamålet.

Enligt 3 kap. 4 § andra stycket miljöbalken får brukningsvärd jordbruksmark tas i anspråk för bebyggelse eller anläggningar endast om det behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk.

Jordbruksmark har i detta fall tagits i anspråk för byggnation och verksamhet som i sig inte utgör jordbruksverksamhet, och som inte heller behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen.

Mark- och miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens och nämndens bedömning att uppförandet av byggnaderna strider mot bestämmelserna i 2 kap. plan- och bygglagen. Det allmänna intresset av en lämplig användning av jordbruksmarken och intresset av en god hushållning med jordbruksmarken väger i förevarande fall tyngre än det enskilda intresset av de aktuella byggnaderna.

Mot bakgrund av ovanstående finner mark- och miljödomstolen inte någon anledning att ändra länsstyrelsens och nämndens beslut. Vad klaganden har anfört föranleder inte någon annan bedömning.

Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 4 september 2018.

Marie Gerrevall

Kent Svensson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Marie Gerrevall, ordförande, och tekniska rådet Kent Svensson. Föredragande har varit notarien Fredrik Hansson.